

KAC vos nuo sofos nenugriuvo, pamačiusi tokią naujieną. Juk ji yra namų valdovė, o čia dar kažkas gauruotas po kilimą laksto. Tuo tarpu ŠO iš karto atbėgo susipažinti ir tuoj pat gavo letena per nosį. ŠO visiškai nesupyko, šunys labai draugiški, tik sulėjo ir nubėgo apuostyti baldų kojų. „Ne, – pagalvojo KAC, – nedraugausiu aš su šituo slibinu.“ Ir nūsikus į sieną.

Kelias dienas tai tęsėsi. ŠO atbėga draugauti, gauna letena per nosį ir toliau lekia uostyti baldų kojų. KAC sėdi nejudėdama kaip pagalvė ir apsimeta, kad jai niekas nerūpi.

MŪ ir MIAU

nenori keistis vardais

Kartą senelis ir močiutė nuvažiavo į gyvulių turgų. Senelis ten pirkto karvę, o močiutė – katę. Karvė buvo vardu MIAU, o katė – MŪ.

– Keisti vardai, – nustebo senukai.

– Tikrai keisti, – atsakė pardavėjas, – bet tokie jau yra.

Karvė su kate iš karto susidraugavo. Atėjus rytui, vis skuba viena pas kitą. Karvė katei kailį laižo, o ši murkia ir kaso karvei tarpuragį. Arba guli viena priešais kitą ir šypsosi.

